

[Undervisnings- og forskningsministeren]

den tankegang kan jeg finde mig i og se en idé med.

Jeg vil gerne til slut understrege, at det er begge parter, vi skal have med på det her – måske har forslagsstillerne været lidt for detaljerede i beskrivelsen.

Måske er der også visse økonomiberegninger, man kan diskutere. Det forudsættes f.eks. i forslaget, at virksomhederne i tre fjerdedele af den tid, de uddannelsessøgende er på skole, vil ansætte ledige. Det forekommer mig at være et af disse mange fortrængningsregnestykker, som vi piner og plager hinanden med ustandselig, når vi skal forhandle, hvad tingene koster i en arbejdsløshedstid. Jeg vil håbe, at vi kan komme videre med sagen, uden at vi behøver at blive enige om det punkt i forslaget.

Når der i forslaget står, at de uddannelsessøgendes løn under skolegang skal betales via Arbejdsgivernes Elevrefusion, er det klart, at det giver nogle meromkostninger, og dem kan man ikke bare blæse på eller forudsætte – det skal der jo forhandles om. Og når der i et andet punkt står, at man skal have overenskomst-mæssig betaling, går jeg ud fra, at det ikke er de nuværende overenskomster. Altså, forslaget må gå ud på, at man skal have aftalt nogle sats-er for disse voksenlærlinge.

Men det er ikke mig, der skal stå her og forhandle med Socialdemokratiet om, hvad sats-erne skal være. Det må være LO og DA, der lader det indgå i det meget store regnestykke, de har at gøre op med hinanden med regelmæssige mellemrum.

Med disse bemærkninger vil jeg erklære mig ret så positiv over for intentionerne i forslaget.

Poul Erik Dyrlund (S):

Der er mange gode grunde til, at vi fremsætter dette forslag. Først og fremmest er det ud fra en behovsvurdering. Der er ca. 1 million lønmodtagere eller næsten 40 pct. af lønmodtagerne i dette land, der ikke har nogen erhvervsuddannelse. Vi ved alle sammen, at den teknologiske udvikling løber stærkt. Der stilles stadig stigende krav til præcision og kvalitet i produktionen. Det kræver uddannede og kvalitetsbevidste medarbejdere, som er i besiddelse af almene kundskaber, der er fremmende for fleksibilitet og omstillingsevne, specielt kundskaber, der er fremmende for de enkelte fag-specifikke opgaver, som medarbejderne udøver i den enkelte virksomhed.

Vi ved også, at antallet af unge, der forlader folkeskolen, falder i de kommende år. Vi vil opleve, at tilgangen til arbejdsmarkedet og dermed erhvervsuddannelsessystemet over en årrække vil falde. Det vil betyde, at den andel af lønmodtagere, der ikke har en erhvervsuddannelse, kun langsomt bliver mindre. Derfor skal vi satse på, at rigtig mange voksne uddannes og uddannes på en sådan måde, at de fagligt bliver lige så dygtige som de unge, der afslutter en uddannelse. Altså, voksne skal have samme niveau som de unge.

Næsten hver dag hører vi eksempler på, at man med god uddannelsesplanlægning – det var lidt af det, ministeren var inde på – kan skabe jobrotation, altså når de voksne trækkes ud af produktionen og sættes på skolebænken, så skabes der plads til ledige. Ved at skabe de nødvendige fleksible rammer netop for, at voksne kan få en erhvervsuddannelse, så skabes der endnu mere rum for jobrotation og dermed plads for de ledige.

Med beslutningsforslaget foreslår vi – og det har ministeren også været inde på i sin tale – at vi laver et nyt kapitel i lov om erhvervsuddannelser, der specielt omhandler voksne, og hvor det sikres – og det er væsentligt – at slutniveauet for den voksne er det samme som for de unge, der forlader uddannelsessystemet, og hvor kompetencen også skal være den samme.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at der principielt ikke skal være forskel på uddannelsen for unge og uddannelsen for voksne. Men der skal naturligvis i større udstrækning, end vi hidtil har set, tages højde for, at mange voksne på kursusniveau har tilegnet sig en del kundskaber – eller skal vi kalde det lærdom – ligesom erhvervs erfaring er en væsentlig kvalitet.

Mange voksne mangler blot det sidste skub for at komme op på faglært niveau. Derfor har vi den opfattelse, at uddannelsestiden skal afkortes, der skal altså gives merit for tidligere gennemgået uddannelse og for erhvervs erfaring. Uddannelsens længde for den enkelte voksne vil således afhænge af tidligere indhentede kvalifikationer og erhvervs erfaring.

Vi er også af den opfattelse, at der er behov for, at erhvervsuddannelsessystemet gøres betydelig mere fleksibelt, end vi kender det i dag. Den enkelte skal kunne nå det slutniveau, som både unge og voksne skal have, ad flere veje,